

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/1/2016
Identifikačné číslo spisu: 3014200624
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3014200624.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: I., právne zastúpenej Mgr. Michalom Durajom, advokátom so sídlom Sládkovičova 1700, Čadca, proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom, so sídlom Hviezdoslavova 39, Nové Mesto nad Váhom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-NM-VO-252-005/2014 z 15. mája 2014, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/178/2014-95 z 18. mája 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/178/2014-95 z 18. mája 2016 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 13S/178/2014-95 z 18. mája 2016 podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) žalobu žalobkyne zamietol. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni ich náhradu nepriznal.

Žalovaný rozhodnutím č. ORPZ-NM-VO-252-005/2014 z 15. mája 2014 podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil Disciplinárny rozkaz riaditeľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom č. 1/2014 z 13. marca 2014 (ďalej aj „disciplinárny rozkaz“), ktorým bolo žalobkyni podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 10% na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie - porušenie povinností podľa § 48 ods. 3 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že pokiaľ ide o hmotnoprávnu stránku, vykonanou kontrolou boli u žalobkyni zistené viaceré pochybenia pri plnení povinností policajtky, ktoré skutkové podstaty sú vyšpecifikované v disciplinárnom rozkaze. Žalobkyňa to, že sa uvedených skutkov dopustila

nespochybnila, z ktorého dôvodu krajský súd považoval skutkový stav v tomto smere za nespochybniteľný.

S odkazom na § 250j ods. 3 OSP argumentum a contrario sa krajský súd zaoberal len posúdením, či rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa má zákonom predpísané náležitosti, keď obsahom žalobných námietok je len procesná stránka, a to, že skutky, spáchanie ktorých sa žalobkyni kladú za vinu, nie sú riadnym spôsobom vyšpecifikované, absentuje v nich objektívna stránka vo forme uvedenia protiprávneho konania žalobkyne a nie sú v nich vyšpecifikované skutkové okolnosti.

Vychádzajúc z obsahu disciplinárneho rozkazu krajský súd konštatoval, že jednotlivé skutkové podstaty disciplinárneho previnenia sú jednoznačným a dostatočným spôsobom vymedzené časovo a aj samotným protiprávnym konaním, ktorého sa žalobkyňa dopustila, s uvedením detailov pri každom disciplinárnom previnení, ktoré sa kladie žalobkyni za vinu. Disciplinárny rozkaz vo výrokovej časti obsahuje, tak ako to ustanovuje § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z., jednak právnu kvalifikáciu skutku, ako aj skutkovú vetu, t.j. špecifikáciu jednotlivých disciplinárnych previnení. Podľa krajského súdu nemožno správne orgánu prvého stupňa v tomto smere nič vyčítať, pretože jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

V závere krajský súd poukázal na to, že žalobkyňa správnu žalobou nesprávne napadla rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, keď správne mala žaloba smerovať proti rozhodnutiu žalovaného (§ 250 ods. 4 OSP). Napriek uvedenému pochybeniu krajský súd vec meritórne prejednal, rešpektujúc ústavné právo žalobkyne na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

V lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) podala proti rozsudku krajského súdu odvolanie žalobkyňa, namietajúc, že krajský súd nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav [§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ OSP], krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP], rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP].

Žalobkyňa v odvolaní nesúhlasila s tvrdením krajského súdu, že skutkový stav je nespochybniteľný len preto, že v žalobe expressis verbis neuviedla, že popiera spáchanie skutkov právne kvalifikovaných ako disciplinárne previnenie. Žalobkyňa poukázala na to, že žaloba obsahovala rozsah, v akom žalobkyňa rozhodnutie správneho orgánu napáda, pričom v nej boli uvedené aj dôvody, pre ktoré žalobkyňa považuje za nezákonné tak postup, ako aj rozhodnutia správnych orgánov. V žalobe žalobkyňa pri viacerých skutkoch, ktorých sa mala podľa správnych orgánov dopustiť, namietala, že nejde o disciplinárne previnenie resp. že nebol pri nich dostatočne zistený skutkový stav, a to aj s poukázaním na konkrétne dôvody pri každom jednom namietanom skutku. Podľa žalobkyne sú v rozhodnutí správneho orgánu takmer všetky skutky nesprávne a nedostatočne označené, objektívne stránky (konanie, následok a príčinná súvislosť medzi nimi) jednotlivých disciplinárnych previnení nie sú vymedzené tak, aby nemohli byť zamenené s iným skutkom, v skutkových vetách nie sú presne uvedené čas, miesto a spôsob spáchania skutku. Uvedenými námietkami sa podľa žalobkyne krajský súd nevysporiadal. Žalobkyňa poukázala tiež na to, že v správnom konaní bolo porušené jej právo na obhajobu, keď sa nemohla vyjadriť ku všetkým zisteným skutočnostiam a dôkazom a bolo jej odopreté aj právo navrhnúť, predkladať a obstarávať dôkazy, slúžiace na jej obhajobu a tiež právo robiť návrhy a podávať žiadosti.

Z uvedených dôvodov žalobkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že nakoľko nadriadený zistil kontrolnou činnosťou u žalobkyne porušenie služobných povinností, bol povinný vyvodit' voči nej dôsledky. Poukázal na to, že nadriadený žalobkyne postupoval v súlade so zákonom č. 73/1998 Z.z., t.j. pred uložením disciplinárneho opatrenia zistil skutočný stav veci, dal možnosť žalobkyni vyjadriť sa k veci a obhajovať

sa, pričom prihliadol na povahu jej konania, na okolnosti, za ktorých k takémuto konaniu došlo, jeho následky a mieru zavinenia a na doterajší postoj žalobkyne k plneniu služobných povinností. Jednotlivé skutkové podstaty disciplinárneho previnenia sú v disciplinárnom rozkaze podľa žalovaného vymedzené jednoznačne, pričom každé jedno porušenie právneho predpisu žalobkyňou bolo podložené listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v administratívnom spise, ktorý žalovaný predložil krajskému súdu.

Žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti OSP pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola žaloba žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného podľa § 250j ods. 1 OSP zamietnutá. Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal dôvodnosť odvolacích námietok žalobkyne.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten o koho práva v konaní ide. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postup, sa postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250j ods. 1 OSP ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby“) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamietla.

V zmysle citovaného ustanovenia § 250j ods. 1 OSP príslušný súd rozhodne vo veci samej tak, že žalobu zamietne, ak zistí, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Záver o súlade postupu a rozhodnutia správneho orgánu so zákonom sa týka rozsahu a dôvodov, pre ktoré bola žaloba podaná.

Zo skutkových okolností preskúmvanej veci vyplýva, že Disciplinárnym rozkazom riaditeľa odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom č. 1/2014 z 13. marca 2014 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. ORPZ-NM-VO-252-005/2014 z 15. mája 2014 bolo

žalobkyni podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 10 % na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie - porušenie povinností podľa § 48 ods. 3 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ a písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený, vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

Podľa § 53 ods. 1 písm. b/ zákona č. 73/1998 Z.z. disciplinárnym opatrením je zníženie služobného platu až o 15% na dobu najviac troch mesiacov.

Ukladanie disciplinárnych opatrení je upravené v § 55 až § 60 zákona č. 73/1998 Z.z.

Podľa § 241 ods. 1 prvá veta, ods. 2 a ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Procesnému právu účastníka konania vznášať v žalobe námietky nezákonnosti proti postupu a rozhodnutiu správneho orgánu zodpovedá povinnosť správneho súdu preskúmať rozhodnutie správneho orgánu v rozsahu žalobných námietok, o vznesených námietkach rozhodnúť a pokiaľ ich súd považuje za nedôvodné, jeho povinnosťou je vysvetliť z akých dôvodov. Ak tak správny súd neurobí, zaťaží svoje rozhodnutie nielen vadami, spočívajúcimi v porušení všeobecných procesných princípov, podraditeľnými pod vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, ale súčasne postupuje aj v rozpore so zásadami vyjadrenými v Ústave Slovenskej republiky (predovšetkým čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2) a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd (II. ÚS 9/00, I. ÚS 35/01, I. ÚS 26/94, IV. ÚS 156/03).

Podľa § 157 ods. 2 OSP (v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04).

Odôvodnenie rozsudku krajského súdu zhora definovanému právu účastníka konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia nezodpovedá.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že sa hmotnoprávnou stránkou

preskúmanej veci nezaoberal, pričom považoval skutkový stav veci za nespochybniteľný z dôvodu, že žalobkyňa v žalobe nespochybnila, že sa skutkov, ktoré správne orgány kvalifikovali ako disciplinárne previnenie, dopustila. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe čoho dospel krajský súd k uvedenému záveru, keď žalobkyňa v samotnej žalobe pri skutkoch, ktorých sa mala podľa správnych orgánov dopustiť, na základe konkrétnych dôvodov namietala, že nie sú disciplinárnym previnením v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z., resp. namietala, že v niektorých prípadoch nebol dostatočne zistený skutkový stav (najmä časť II. body 1 až 22 žaloby).

Odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu, obsahujúce iba strohú konštatáciu, že jednotlivé skutkové podstaty disciplinárneho previnenia sú dostatočným spôsobom vymedzené časovo a aj samotným protiprávnym konaním, ktorého sa žalobkyňa dopustila, s uvedením detailov pri každom disciplinárnom previnení, ktoré sa kladie žalobkyni za vinu, nie je prejavom aplikačnej a interpretačnej dostatočnosti konajúceho súdu a nedáva odpoveď na námietky žalobkyne uvedené v žalobe.

Ak teda v posudzovanej veci krajský súd nepreskúmal komplexne žalobné námietky a nevysporiadal sa s nimi v odôvodnení svojho rozsudku, postupoval nedôsledne, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/178/2014-95 z 18. mája 2016 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP), v ktorom krajský súd prejedná vec v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vysporiada so žalobnými námietkami, vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie dostatočne podrobne a konkrétne odôvodní tak, aby bolo v súlade s ústavným právom na spravodlivé súdne konanie.

Úlohou krajského súdu v preskúmanej veci bude posúdiť, či konaním žalobkyne tak, ako je špecifikované v disciplinárnom rozkaze, došlo k porušeniu povinností podľa § 48 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona č. 73/1998 Z.z. a či boli naplnené znaky disciplinárneho previnenia podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. a následne či správne orgány pri ukladaní disciplinárneho opatrenia postupovali v súlade s § 55 a nasl. zákona č. 73/1998 Z.z. a či rozhodnutia správnych orgánov sú v súlade s § 241 zákona č. 73/1998 Z.z.

Odvolací súd k zhora vyslovenému právnomu názoru považuje za potrebné dodať, že primárne preskúmava zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajský súd ako súd prvého stupňa. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho je preskúmať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa včítane odôvodňovania rozhodnutia.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.